

هر مربی باید ارائه بدهد. این تز باید جامع و منحصر به فرد باشد و موضوع آن می‌تواند در هر زمینه‌ای مرتبط با فوتبال انتخاب شود. کمتر مؤسسه آموزشی فوتبال در دنیا چنین تز عمیق و پرمحتوایی را از مربیان می‌خواهد و همین کوورچیانو را به یک مرکز خاص تبدیل می‌کند. در امتحان شفاهی مربی باید ضمن دفاع از تزش، توضیح بدهد که ارزش آن در چیست، چگونه می‌تواند در فوتبال مدرن مؤثر باشد و به توسعه فوتبال کمک کند.

مدیر مدرسه مربیان و مسئول گرفتن امتحانات از مربیان، رنزو اولیویری است. او سابقه هدایت ناپولی و پارما را دارد و حالا در ۷۸ سالگی به تربیت مربیان مشغول شده. او تأکید می‌کند که در امتحانات مربیان استفاده از دو عبارت ممنوع است: «دوره ما» و «تیم ما».

در کوورچیانو استفاده از این عبارات تابو است و نقطه

شما می‌دهم، دو سال از آن گذشته و از رده خارج شده! آنچه باید به این مربیان آموزش بدهم، فوتبالی است که در ده سال آینده بازی خواهد شد. باید بتوانم آینده را پیش‌بینی کنم.»

اولیویری خودش از مسیر کوورچیانو عبور کرده و بعد از آن سال‌ها در فوتبال ایتالیا مربیگری کرده است. او در دوران ۴۲ ساله مربیگری‌اش ۲۲ تیم مختلف را تجربه کرده است. او در دو دهه سه مرحله مختلف هدایت بولونیا را به عهده گرفته. او تمام حالات مربیگری را تجربه کرده، سقوط به دسته پایین‌تر، سر و کله زدن با ستارگان، بحران‌های مقطعی، مشاجرات و البته مربیگری

موضوع پایان‌نامه استراماچونی چه بود؟

فوتبال ایران پس از سال‌ها سراغ یک ایتالیایی رفت و این مربی توانست جریان مهمی در لیگ برتر بسازد. استراماچونی در استقلال نتایج فوق‌العاده‌ای گرفت و تیم متفاوتی ساخت که در مقطعی توانست به بردهای پرگلی برسد، ولی متأسفانه دوره حضورش کوتاه بود و قراردادش را به دلیل اختلاف با مدیران باشگاه فسخ کرد.

استراماچونی هم یکی از دانش‌آموخته‌های کوورچیانو است و در سال ۲۰۱۳ توانست از این مدرسه فارغ‌التحصیل شود. او وقتی به عنوان سرمربی اینتر انتخاب شد این مدرک را که لازمه مربیگری در سری A است نداشت، ولی با اجازه‌نامه ویژه اتحادیه مربیان ایتالیا توانست روی نیمکت بنشیند. مشغله‌اش در اینتر و بیماری حضورش در کلاس‌های کوورچیانو را به تأخیر انداخت، ولی در نهایت توانست این مدرک را به دست آورد. عنوان پایان‌نامه او چنین بود: «تحول فوتبال مدرن: بررسی و آنالیز شروع بازی». او سبک تیکی‌تاکای بارسلونا و حملاتی که از دروازه‌بان شروع می‌شود را بررسی کرده بود.

۲۰۰۶ فارغ‌التحصیل شد، چنین عنوانی داشت: «بررسی آرایش ۱-۲-۳-۴ و آموزه‌های ویدئویی آن» و در ادامه به برجسته‌سازی نقاط مثبت و منفی آن، چنینش دفاعی و تهاجمی‌اش، انتقال‌ها و اینکه تیم‌ها با توپ و بدون توپ چگونه باید عمل کنند، پرداخته بود. کونته حالات مختلفی در جریان بازی را شرح می‌دهد و همچنین به عوامل خارج از زمین فوتبال مثل روانشناسی و موقعیت تیم در جدول نیز می‌پردازد. کونته به وسواس فراوان شهرت دارد و در این جزوه ۳۸ صفحه‌ای که پر از نمودارهاست، توضیحات کاملی داده است. اگر کمی عقب‌تر برویم، تز لوچانو اسپالتی «سیستم

بازی ۲-۳-۵» نام داشت که این چیدمان را کاملاً واکاوی کرده است. او توضیح داده که چرا ۲-۵-۳ در فوتبال مدرن سیستم مهمی است، تمریناتی هم برای اجرای آن شرح داده و مهارت‌هایی که منجر به موفقیتش می‌شود را هم بازگو کرده است. او حتی یک واژه‌نامه دارد که اصطلاحات مرتبط با این سیستم را فهرست کرده است. اسپالتی توانست با رم به موفقیت برسد، بعد از آن با زیت در لیگ روسیه قهرمان شد و در نهایت توانست اینتر را به لیگ قهرمانان برگرداند.

دیگر پایان‌نامه‌های جالب این مرکز متعلق به کارلو

در رده‌های مختلف فوتبال ایتالیا. کمتر کسی می‌تواند ادعا کند که فرد شایسته‌تری از او برای این پست وجود دارد. او در ضمن خوش‌برخورد، باهوش و پرشور است. او در جریان تمرینات و آموزش مربیان نظارت مستقیم دارد. ترسی از بازگو کردن عقایدش به مربیان جوان ندارد. حدود یک دهه در این پست بوده، مربیان بزرگی از زیر دست او رد شده‌اند و در آینده هم قطعاً این اتفاق تکرار خواهد شد.

بررسی پایان‌نامه مربیانی که در کوورچیانو بوده‌اند هم خیلی جذاب است. تز آنتونیو کونته که در سال

آنچلوتی است که در سال ۱۹۹۷ با چنین عنوانی ارائه داده است: «آینده فوتبال: دینامیسم بیشتر». او پیش‌بینی کرده که چطور فعالیت بیشتر در زمین می‌تواند آینده فوتبال را متحول کند. روبرتو مانچینی در سال ۲۰۰۱ پایان‌نامه‌ای با عنوان «تره‌کوارتیسستا» ارائه داده. این اصطلاحی است که در فوتبال ایتالیا برای هافبک تهاجمی یا پست شماره ۱۰ به کار می‌برند.

مانوریتزیو ساری در تزش به نام «تمرینات هفتگی پیش از بازی» اهمیت جلسات تمرینی را بازگو کرده است. او نوشته است که در یک هفته عادی ۷ جلسه تمرین برگزار می‌شود. دو جلسه با اهداف آمادگی بدنی، دو جلسه برای اصلاح اشتباهات بازی قبلی، اولی برای کل تیم و دومی برای بخش‌های مختلف (خط دفاع، میانی و حمله).

اگر به سال‌های قبل‌تر برگردیم، فابیو کاپلو در سال ۱۹۸۴ مطالعاتش درباره دفاع منطقه‌ای را منتشر کرده است. این پایان‌نامه‌ها در دسترس مربیان محصل است تا از آنها الهام بگیرند و جای خالی کتاب‌های آموزشی را پر می‌کند. می‌توان گفت که مطالعه نوشته‌های این نام‌های بزرگ به نسل جدید انگیزه می‌دهد که بیاموزند و چیز تازه‌ای عرضه کنند.

کوورچیانو علاوه بر آموزش مربیان، مرکزی است که داور، مدیر ورزشی، فیزیوتراپیست و به طور کلی هر حرفه‌ای که به فوتبال مربوط باشد هم تربیت می‌کند. موزه فوتبال ایتالیا هم در این مرکز قرار دارد.

در سابقه کوورچیانو نام تعدادی از بزرگترین مربیان فوتبال ایتالیا دیده می‌شود و خروجی‌های مشهور این مرکز کونته و ساری هستند. نگاه‌ها همچنان به این مرکز است تا شاهد نام‌های جدید و آینده‌داری باشیم. البته با توجه به ناکامی آنچلوتی در بایرن، مانچینی در اینتر و وتورا در تیم ملی ایتالیا انتقاداتی هم به این مؤسسه وارد شده، با این حال کمتر کسی به متدهای آموزشی‌اش انتقاد دارد.

کوورچیانو در این سال‌ها مربیان قهرمان جام جهانی، لیگ قهرمانان و لیگ‌های اروپایی از انگلیس و آلمان گرفته تا فرانسه و روسیه ساخته و از این بابت نمی‌توان درباره روش آموزشی‌اش دچار تردید شد. پس دیر یا زود نسل جدیدی از مربیان ایتالیایی از راه می‌رسند که می‌توانند فوتبال را به مراتب فنی تازه‌ای برسانند.

اولیویری: رمز موفقیت مربیان انعطاف‌پذیری است

فرانسه و انگلیس است.»

اولیویری اضافه می‌کند: «مربیان ایتالیایی برای کار به کشورهای مختلفی می‌روند و باید بتوانند خودشان را با فرهنگ‌های فوتبالی مختلف تطبیق بدهند. من باید برای شاگردانم توضیح بدهم که در آینده چه چیزی در انتظارشان است.»

اولیویری می‌گوید: «مربیان هستند که چند فصل خوب دارند و بعد از آن برای چند فصل نتیجه نمی‌گیرند. اینها مربیانی هستند که نتوانسته‌اند فوتبال‌شان را با بازیکنانی که در اختیار دارند تطبیق بدهند. فوتبال در آینده نیاز به انعطاف‌پذیری تاکتیکی بالایی خواهد داشت، چرا که تاکتیک تیم‌ها نه بازی به بازی بلکه در جریان هر بازی هم تغییر می‌کند. در آینده تیم‌های فوتبال با دو یا سه روش بازی خواهند کرد.»

او در پیش‌بینی فوتبال آینده اضافه می‌کند: «در آینده تیم‌ها باید روی اصول کار کنند نه سبک‌های بازی. در آینده بازیکنانی خواهیم داشت که همزمان چند قابلیت دارند. آنها باید قدرت بدنی بالایی هم داشته باشند. این بازیکنان می‌توانند در چند پست مختلف بازی کنند.»

این روزها بحث فلسفه مربیان خیلی مطرح است، ولی در طرف دیگر مربیانی هم هستند که به انعطاف‌پذیری شهرت دارند و در این فهرست مربیان مشهور ایتالیایی مثل آنچلوتی، مانچینی و رانیری دیده می‌شوند. حتی می‌توان این را بخشی از فرهنگ فوتبال مربیان این کشور دانست.

رنزو اولیویری که در کوورچیانو مدیر مدرسه مربیان فوتبال ایتالیاست در این باره می‌گوید: «ما باید بتوانیم ترکیبی از فرهنگ فوتبال کشورمان و سایر کشورهای اروپایی را بسازیم. فکر می‌کنم مهم‌ترین ویژگی ما این است که فکر بسته‌ای نداریم و ذهن‌مان برای فرهنگ‌های جدید فوتبال باز است. ما فرهنگ فوتبال کشورمان را با فرهنگ‌های دیگر ادغام می‌کنیم.»

این مدرس ۷۸ ساله که ذره‌ای از اشتیاقش برای فوتبال را از دست نداده، درباره تطبیق‌پذیری مربیان ایتالیایی می‌گوید: «این موضوع برای من اهمیت زیادی دارد و خیلی روی آن وسواس دارم. یک مربی فوتبال باید بتواند کارش را با بازیکنانی که در اختیار دارد پیش ببرد. این مهم‌ترین نکته برای یک مربی است. مثلاً کار مارکو روسی به عنوان سرمربی مجارستان خیلی سخت‌تر از مربیگری در کشورهایی مثل

